

Παρουσίαση της ΕΥΔΑΠ Α.Ε.: Δημόσια και κοινωνική εταιρεία

Στην Ελλάδα οι υπηρεσίες Ύδρευσης & Αποχέτευσης παρέχονται από Δημόσιους ή Δημοτικούς Φορείς. Στο λεκανοπέδιο της Αττικής η Εταιρεία Ύδρευσης & Αποχέτευσης Πρωτεύουσας (ΕΥΔΑΠ ΑΕ) έχει την αποκλειστική αρμοδιότητα υδροδότησης, αποχέτευσης και επεξεργασίας λυμάτων και έχει στην ιδιοκτησία της τα δίκτυα και τις εγκαταστάσεις. Αντίστοιχα, στη Θεσσαλονίκη αρμόδια είναι η Εταιρεία Ύδρευσης & Αποχέτευσης Θεσσαλονίκης (ΕΥΑΘ ΑΕ) και στην υπόλοιπη Ελλάδα οι κατά τόπους Δημοτικές Επιχειρήσεις Ύδρευσης Αποχέτευσης (ΔΕΥΑ).

Η **ΕΥΔΑΠ ΑΕ** είναι εισηγμένη από το 1999 στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, όπου πλειοψηφικό πακέτο μετοχών, της τάξεως του 61%, κατείχε αρχικά το Δημόσιο. Το 2011 μεταβιβάστηκε το 27% των μετοχών στο ΤΑΙΠΕΔ, ενώ τον Μάιο του 2012 μεταβιβάστηκε το υπόλοιπο 34%. Όμως η απόφαση 1906/2014 του Συμβουλίου της Επικρατείας απέτρεψε προσωρινά την προσδοκία για ξεπούλημα της ΕΥΔΑΠ, υποχρεώνοντας το ΤΑΙΠΕΔ να επιστρέψει στο Δημόσιο το 34% των μετοχών που ζητούσε η προσφυγή των πολιτών.

Είναι η μεγαλύτερη Εταιρεία στην Ελλάδα που δραστηριοποιείται στη διαχείριση νερού και λυμάτων εδώ και πολλές δεκαετίες. Προμηθεύεται ακατέργαστο νερό κατά κύριο λόγο από επιφανειακούς υδατικούς πόρους (Μόρνος, Εύηνος, Υλίκη, Μαραθώνας). Τα σημερινά λειτουργικά μεγέθη αποτυπώνονται ως εξής:

Διαχείριση νερού	
Εξυπηρετούμενος πληθυσμός	4.300.000 κάτοικοι
Δίκτυο ύδρευσης	9.500 χλμ
Συνδέσεις	2.020.000
Εγκαταστάσεις επεξεργασίας νερού	Ασπρόπυργος, Αχαρνές, Πολυδένδρι, Γαλάτσι
Ικανότητα επεξεργασίας	1.700.000 κ.μ./ημέρα
Διαχείριση λυμάτων	
Εξυπηρετούμενος πληθυσμός	3.500.000 κάτοικοι
Δίκτυο αποχέτευσης	5.800 χλμ.
Εγκαταστάσεις επεξεργασίας λυμάτων	Μεταμόρφωση, Ψυττάλεια, Θριάσιο
Μέση παροχή λυμάτων	750.000 κ.μ./ημέρα

Πηγή: www.eydap.gr

Η **ΕΥΔΑΠ ΑΕ** ασχολείται ολοκληρωμένα με τον κύκλο του νερού στην Αττική και η εμπειρία της στο επίπεδο δια-

χείρισης δικτύων και εγκαταστάσεων ύδρευσης και αποχέτευσης είναι τεράστια. Είναι μια Δημόσια Εταιρεία με μεγάλη ιστορία και κύρος, που διαχειρίζεται υπεύθυνα και ορθολογικά τον σε ανεπάρκεια φυσικό πόρο - το νερό - έχοντας περιβαλλοντική και πελατοκεντρική αντίληψη, που εφαρμόζει κοινωνική πολιτική θεσπίζοντας ειδικό τιμολόγιο για τις πολύτεκνες οικογένειες και που παρεμβαίνει με κατανόηση στις αυξημένες τιμολογήσεις λόγω αφανών διαρροών. Μια Εταιρεία που εγγυάται αφενός την προστασία του φυσικού πόρου, τη βιώσιμη ανάπτυξη και αφετέρου την υγιεινή και την ασφάλεια των καταναλωτών. Η **ΕΥΔΑΠ ΑΕ παρέχει υψηλής ποιότητας υπηρεσίες προς το κοινωνικό σύνολο, τόσο ως προς την ποιότητα, την επάρκεια και τη χαμηλή τιμή του πόσιμου νερού, όσο και ως προς την αποχέτευση και την επεξεργασία των λυμάτων.**

Η **ΕΥΔΑΠ ΑΕ δίνει αδιαλείπτως, λειτουργικές και βιώσιμες λύσεις στα θέματα ύδρευσης και αποχέτευσης της Αττικής.**

Παρ' όλα αυτά, τα τελευταία χρόνια στο πλαίσιο της λεγόμενης ελεύθερης αγοράς προβάλλεται ως επιλογή για τη «σωστή διαχείριση» του νερού η ιδιωτικοποίηση των εταιρειών ύδρευσης. Η «λύση» όμως της ιδιωτικοποίησης στοχεύει στην εκμετάλλευση του πιο πολύτιμου φυσικού πόρου-του νερού- προς όφελος των ιδιωτών, των ολιγοπωλιακών συμφερόντων, εθνικών ή διεθνών.

Ωστόσο, για τη Δημόσια κοινωνικά και οικονομικά αυτοδύναμη **ΕΥΔΑΠ ΑΕ δεν υφίσταται κανένας λόγος να ιδιωτικοποιηθεί** διότι:

- 1 Εδώ και δεκαετίες, ακόμη και σε περιόδους μεγάλης λειψυδρίας που αντιμετώπισε η χώρα μας, οι πελάτες της είχαν και έχουν νερό στη βρύση τους σε επάρκεια και σε άριστη ποιότητα.
- 2 Η **ΕΥΔΑΠ ΑΕ είναι κερδοφόρα Εταιρεία και όχι ελλειμματική.** Μάλιστα χωρίς να αυξηθεί το τιμολόγιο του νερού, η εταιρεία είναι διαρκώς κερδοφόρα καθ' όλη τη διάρκεια της οικονομικής κρίσης ενώ προσφέρει και το κοινωνικό τιμολόγιο.

3 Η ΕΥΔΑΠ ΑΕ δεν επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό και δε χρηματοδοτείται από το κράτος.

Αντιθέτως το Ελληνικό Δημόσιο και οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης οφείλουν στην Εταιρεία 217 εκατομμύρια € περίπου (κυρίως οφειλές από λογαριασμούς ύδρευσης).

Η ιδιωτικοποίηση των υδατικών πόρων έχει οφέλη μόνον για τις εταιρείες που τους διαχειρίζονται.

Άλλωστε, είναι γνωστό ότι πρωταρχικός στόχος κάθε ιδιωτικής εταιρείας είναι η μεγιστοποίηση του κέρδους. **Ρόλος μίας ιδιωτικής εταιρείας δεν είναι να ασκεί κοινωνική πολιτική και σίγουρα δε δρα πάντα σύμφωνα με το ευρύτερο κοινωνικό συμφέρον.**

Καθίσταται σήμερα σαφές ότι η μείωση του μισθολογικού κόστους, όπως και η κατάργηση των κανονισμών εργασίας δημιουργούν ένα «ελκυστικό» εργασιακό περιβάλλον για τους εν δυνάμει επενδυτές.

Ποιοι είναι οι Παγκόσμιοι Πάροχοι νερού

Εδώ και δεκαετίες, μεγάλες επιχειρήσεις αξιοποιώντας τις ευκαιρίες που προσφέρονται από την τρέχουσα διεθνή πολιτικοοικονομική κατάσταση, προσπαθούν να εκμεταλλευτούν παγκόσμια τους υδατικούς πόρους και κατ' επέκταση τα δίκτυα ύδρευσης. **Τα ετήσια κέρδη των εταιρειών ύδατος ανέρχονται στο 40% αυτών του πετρελαϊκού τομέα, ενώ είναι υψηλότερα από αυτά του φαρμακευτικού** και η αγορά τους θα ξεπεράσει μελλοντικά αυτή της ενέργειας, των μεταλλευμάτων και των βασικών ειδών διατροφής.

Οι τέσσερις εταιρείες κολοσσοί που παρέχουν υπηρεσίες ύδρευσης και αποχέτευσης σε περισσότερες από 150 χώρες είναι οι «Suez RWE», «Vivendi Environment» (μετέπειτα «Veolia»), «Thames Water» και «Wessex Water». Η «Veolia» δραστηριοποιείται σε 90 χώρες και η «Suez» σε 130, ενώ μαζί ελέγχουν πάνω από το 70% της αγοράς, γεγονός που τις καθιστά ένα ισχυρό ολιγοπώλιο.

Η πολιτική των ιδιωτικών εταιρειών δεν είναι η παροχή πόσιμου νερού μόνο μέσω δικτύων, αλλά και από εμφιάλωση, - μια δραστηριότητα με όχι εγγυημένη περιβαλλοντική προσέγγιση -προκειμένου να αναπτυχθούν παράλληλα θυγατρικές εταιρείες εμφιάλωσης. Το 2007 περίπου 90 δισ. λίτρα εμφιαλωμένου νερού πουλήθηκαν ανά τον κόσμο, αποφέροντας κέρδη 22 δισ. δολαρίων. **Οπότε, γίνεται αντιληπτό ότι οι Ελληνικοί υδάτινοι πόροι, υπό τον έλεγχο των ιδιωτών, θα μπορούν να μεταπωλούνται διεθνώς στον μεγαλύτερο πλειοδότη, αδιαφορώντας για την επάρκεια στη χώρα μας.**

Αρωγοί στην προσπάθεια ιδιωτικοποίησης των υποδομών στα συμβαλλόμενα κράτη είναι η Παγκόσμια Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, αφού θέτουν ως προϋπόθεση προκειμένου να παράσχουν οικονομική βοήθεια, τη σύναψη συμβολαίων με ιδιωτικές εταιρείες.

Η ιδιωτικοποίηση του νερού προωθείται ιδιαίτερα στη Νότια Ευρώπη, όπου το πρόβλημα εξεύρεσης υδατικών πόρων είναι μεγαλύτερο και τα δημόσια οικονομικά μεγέθη σε ελεύθερη πτώση. Ωστόσο, σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες τα σχήματα σύμπραξης Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα καταρρέουν και τα δίκτυα επιστρέφουν είτε στο Δημόσιο είτε στους Δήμους. Στην περίπτωση της ΕΥΔΑΠ ΑΕ ούτε αυτό θα είναι δυνατόν γιατί δεν πρόκειται για σύμβαση παραχώρησης αλλά για πώληση πακέτου μετοχών, χαρίζοντας ταυτόχρονα και το management.

Η ιδιωτικοποίηση της ΕΥΔΑΠ ΑΕ

Μέσα στο πλαίσιο που διαμορφώνεται παγκοσμίως και κάτω από την επιταγή της Τρόικας και του Κουαρτέτου, η ιδιωτικοποίηση της ΕΥΔΑΠ ΑΕ είναι πλέον προ των πυλών. Σύμφωνα με το τρίτο μνημόνιο, προβλέπεται άμεσα η πώληση του 11% των μετοχών της Εταιρίας, ενώ το υπόλοιπο 50,05% των μετοχών που κατέχει το Υπ. Οικονομικών, μεταβιβάστηκε στο νέο «Υπερταμείο» για περαιτέρω «αξιοποίηση», δηλαδή αύξηση της τιμής του νερού κάνοντας έτσι πιο εύκολη την ιδιωτικοποίηση του νερού και την είσοδο Στρατηγικού Επενδυτή.

Η απόφαση του ΣΤΕ, η οποία διασφαλίζει τον δημόσιο και κοινωνικό χαρακτήρα της ΕΥΔΑΠ και αποτελεί τελεσίδικο για οποιαδήποτε ενέργεια ιδιωτικοποίησης, πρέπει να γίνει απόλυτα σεβαστή. Επιπλέον το Δημόσιο οφείλει να έχει στην κατοχή του το 61% των μετοχών της ΕΥΔΑΠ. Το φυσικό αγαθό, το νερό, δεν μπορεί να γίνει εμπόρευμα.

Όμως παρά την απόφαση του ΣΤΕ, ο Πρωθυπουργός αναφέρθηκε στη ΔΕΘ για την αναζήτηση τρόπων ώστε να αυξηθούν τα έσοδα της ΕΥΔΑΠ και να λειτουργήσει στα πλαίσια της αγοράς με ανταγωνιστικότητα, αρκεί το Δημόσιο να ελέγχει το πλειοψηφικό της πακέτο. **Δηλαδή υποδεικνύεται η ιδιωτικοποίηση ως μοναδικός τρόπος για να γίνει αυτό.** Ωστόσο, δεν υπάρχει ανταγωνιστικότητα καθότι το νερό και οι υπηρεσίες της ΕΥΔΑΠ είναι μονοπώλιο.

Η σχεδιαζόμενη ιδιωτικοποίηση θα γίνει μόνον στο σκέλος της διαχείρισης της ύδρευσης - αποχέτευσης. Τα δίκτυα και η

περιοσία της Εταιρείας θα περιέλθουν σε μία Ρυθμιστική Αρχή Υδάτων, η οποία θα καθορίζει και την τιμολογιακή πολιτική.

Αυτό όμως δεν εξασφαλίζει τη συγκράτηση των τιμών πώλησης του νερού διότι οι πιέσεις προς τα κράτη από τις διεθνείς εταιρείες για αύξηση των τιμολογίων θα είναι τεράστιες, αφού οι εταιρείες αυτές διαπραγματεύονται πολλές φορές με σκληρούς και ανάλγητους τρόπους.

Προκύπτει, επίσης, το ερώτημα κατά πόσον ο μεγαλομέτοχος της ΕΥΔΑΠ ΑΕ (κατά 61%) θα μεταβιβάσει περιουσιακά πάγια στοιχεία της επιχείρησης που δεν του ανήκουν.

Μια ιδιωτική επιχείρηση «διαχείρισης» δε θα επενδύσει σε νέα μακρόχρονα έργα υποδομής, ούτε σε αντικαταστάσεις πεπαλαιωμένων δικτύων & εγκαταστάσεων, διότι αφενός δεν θα είναι ο ιδιοκτήτης των παγίων αυτών, αφετέρου αυτό θα αποφέρει κόστος στην εταιρεία. Επιπλέον, η συντήρηση των υφισταμένων έργων θα είναι πλημμελής με το ελάχιστο δυνατό κόστος. Αποτέλεσμα αυτής της διαχείρισης θα είναι η κατάρρευση των υποδομών, και τότε το Ελληνικό Δημόσιο - που θα έχει ήδη απολέσει οποιασδήποτε μορφής έσοδα - θα αναλάβει με δαπάνες του την εξυγίανση των εγκαταστάσεων ιδιοκτησίας του (βλ. περίπτωση Βρετανίας).

Επίσης, για τον ίδιο λόγο μείωσης του κοστολογίου, δεν εξασφαλίζεται η παροχή ΠΟΣΙΜΟΥ νερού. Σήμερα, η ΕΥΔΑΠ ΑΕ παρέχει στους καταναλωτές άριστης ποιότητας φτηνό πόσιμο νερό τιμολογώντας μόλις 0,50€ το κυβικό μέτρο (1000 λίτρα). Η διαφορά τιμής εμφιαλωμένου νερού και νερού ΕΥΔΑΠ είναι προφανής:

Επιπλέον, οι ιδιωτικές εταιρείες προκειμένου να αυξήσουν τα κέρδη τους και να μειώσουν το φορολογικό κόστος, αναθέτουν τις μεγάλες προμήθειες υλικών και τα τεχνικά έργα σε θυγατρικές τους εταιρείες, δεδομένου ότι δεν υπόκεινται σε κανονισμούς προμηθειών Δημοσίου και Δημοπράτησης Έργων, με ότι αυτό συνεπάγεται για τις ελληνικές επιχειρήσεις.

Η ιδιωτικοποίηση των υπηρεσιών παροχής ύδρευσης και αποχέτευσης οδηγεί σε αυξημένο τιμολόγιο για τους καταναλωτές, χωρίς όμως ταυτόχρονα εγγυημένη βελτίωση των υπηρεσιών.

Εν κατακλείδι, η ΕΥΔΑΠ ΑΕ ως επιχείρηση Δημοσίου χαρακτήρα ήδη έχει μεγιστοποιήσει το στόχο της ποιότητας, της επάρκειας, της χαμηλής τιμής νερού και της κοινωνικής της υπόστασης, ενώ σε αντιδιαστολή οι ιδιωτικές εταιρείες συνήθως μεγιστοποιούν τα κέρδη σε βάρος της ποιότητας.

Ιδιωτικοποίηση σε ανεπτυγμένες χώρες

• **Βρετανία:** Οι ιδιωτικοποιήσεις που γίνονται κατά την περίοδο 1989-1993 έχουν ως συνέπεια την αύξηση της τιμής του νερού αρχικά κατά 50% και συνολικά κατά 245% μέχρι το 2006. Οι παρεχόμενες υπηρεσίες ύδρευσης και η ποιότητα υποβαθμίστηκαν, καθώς οι εταιρείες προκειμένου να ανεβάσουν την κερδοφορία τους κράτησαν τις επενδύσεις στο ελάχιστο δυνατό επίπεδο. Επιπλέον, αυξήθηκε ο αριθμός των νοικοκυριών που αποσυνδέθηκαν από το δίκτυο λόγω αδυναμίας πληρωμής των λογαριασμών.

Στην Αγγλία είχε θεσπιστεί Ρυθμιστική Αρχή Υδάτων, χωρίς όμως να μπορέσει να συγκρατήσει τις τιμές, και επιπλέον δεν εξασφάλισε τις απαιτούμενες επενδύσεις από τις ιδιωτικές επιχειρήσεις. Έτσι, όταν οι υποδομές άρχισαν να παρουσιάζουν προβλήματα ζητήθηκε χρηματοδότηση από το Κράτος.

• **Γαλλία:** Ιδιωτικοποιείται το 1985 το 77% του δικτύου ύδρευσης της χώρας. Η αύξηση του τιμολογίου (2,93€/κ.μ. από τα ακριβότερα στην Ευρώπη) σε συνδυασμό με την ελλιπή συντήρηση του δικτύου απέδειξαν ότι η ιδιωτικοποίηση δεν μπόρεσε να φέρει θετικά αποτελέσματα. Έτσι, από τον Ιανουάριο του 2010 η διαχείριση του νερού επανήλθε στην κυριότητα του Δήμου, ενώ μέχρι τότε και για 25 χρόνια την είχαν αποκλειστικά ιδιωτικές εταιρείες.

• **Ιταλία:** Τον Ιούνιο 2011 διενεργείται δημοψήφισμα προκειμένου να ακυρωθεί ο σχετικός νόμος περί ιδιωτικοποίησης του νερού. Άνω του 95% των ψηφισάντων είπε όχι στην ιδιωτικοποίηση του νερού και όχι στην εκμετάλλευση των δικτύων.

• **Γερμανία:** Σχεδόν όλος ο τομέας της ύδρευσης ανήκει σε δημόσιους φορείς αν και ορισμένες επιχειρήσεις αναφέρονται ως ιδιωτικές, εσφαλμένα, αφού έχουν ιδρυθεί και ελέγχονται από την τοπική αυτοδιοίκηση. Παράδειγμα είναι η περίπτωση του Βερολίνου όπου η Ύδρευση το 2014 περιήλθε στο Δήμο.

Ιδιωτικοποίηση σε αναπτυσσόμενες χώρες

• **Αργεντινή:** Το 1993 ιδιωτικοποιείται το σύστημα ύδρευσης - αποχέτευσης του Μπουένος Άιρες. Μετά από 4 χρόνια διαπιστώνεται ότι η πολυεθνική τηρεί μόνο το 45% των συμβατικών της υποχρεώσεων (νέες συνδέσεις, κλπ.), ενώ ζητά αλλαγές στη σύμβαση για να αυξήσει τις τιμές. Το 2003 διαπιστώνεται ότι μόλις το 12% των λυμάτων υφίσταται επεξεργασία και το σύνολο σχεδόν απορρίπτεται ανεπεξέργαστα στον ποταμό Ρίο Ντε Λα Πλάτα προξενώντας μεγάλη οικολογική καταστροφή.

• **Βολιβία:** Το 1998 το ΔΝΤ εγκρίνει δάνειο για τη χώρα υπό την προϋπόθεση της ιδιωτικοποίησης όλων των δημοσίων υπηρεσιών. Το 1999 με μυστικές διαβουλεύσεις παραχωρεί το δίκτυο ύδρευσης σε πολυεθνική υπό την ηγεσία της αμερικανικής Bechtel. Το 2000 οι αυξήσεις στα τιμολόγια του νερού οδηγούν σε διαμαρτυρίες που κλιμακώνονται και αποκτούν χαρακτήρα επανάστασης με 7 νεκρούς. Η κυβέρνηση αποφασίζει τη διακοπή της συνεργασίας και η Bechtel αξιώνει αποζημιώσεις 25 εκατ. δολαρίων.

• **Φιλιππίνες:** Μέσα σε 5 χρόνια από την ιδιωτικοποίηση του δικτύου ύδρευσης οι τιμές αυξάνονται κατά 500%. Το 2003 παρουσιάζονται κρούσματα χολέρας και δυσεντερίας λόγω κακής επεξεργασίας και έλλειψης συντήρησης του δικτύου, προκειμένου να περιοριστεί το λειτουργικό κόστος των εταιρειών διαχείρισης.

Αποτίμηση ΕΥΔΑΠ ΑΕ

Η αξία της ΕΥΔΑΠ ΑΕ είναι ανυπολόγιστη για το κοινωνικό σύνολο. Όμως και η αποτίμησή της είναι πάρα πολύ υψηλή: τα δίκτυα ύδρευσης και αποχέτευσης, οι εγκαταστάσεις επεξεργασίας νερού και λυμάτων, τα πληροφοριακά συστήματα, το πελατολόγιο, η εμπειρία και τεχνογνωσία του προσωπικού της αποτελούν περιουσία της ΕΥΔΑΠ ΑΕ, αλλά και του Ελληνικού Λαού. Εάν θέλαμε να κατασκευάσουμε εξ αρχής τα υφιστάμενα δίκτυα και τις εγκαταστάσεις εκτιμάται ότι θα απαιτούνταν πάνω από **6,5 δις €**.

Αποτίμηση αξίας ΕΥΔΑΠ

Εάν πωληθεί το υπόλοιπο 11% των μετοχών του Δημοσίου, τότε το ποσό που θα εισέλθει στα ταμεία του κράτους σύμφωνα με την τρέχουσα χρηματιστηριακή αξία, είναι **0,06 ΔΙΣ €** περίπου, δηλαδή ελάχιστο σε σχέση με την πραγματική αξία της ΕΥΔΑΠ και του πραγματικού πόρου του νερού, που εκποιείται. Το όλο εγχείρημα οδηγεί την διαδικασία σε **ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας**.

Πρόταση Συλλόγου Μηχανικών ΠΕ & ΤΕ ΕΥΔΑΠ

Ο Σύλλογος Μηχανικών Πανεπιστημιακής & Τεχνολογικής Εκπαίδευσης ΕΥΔΑΠ, έχοντας ως μέλη του όλο το

Τεχνικό Επιστημονικό προσωπικό της Εταιρείας, προσπάθησε να αναλύσει και να παρουσιάσει τα προαναφερθέντα στοιχεία για πλήρη κατανόηση του μεγέθους της ΕΥΔΑΠ ΑΕ και της **κρισιμότητας των δικτυακών της υποδομών** που ουσιαστικά εξυπηρετούν τη μισή Ελλάδα.

Είμαστε εμείς που, μαζί με όλους τους εργαζόμενους της Εταιρείας, χρόνια τώρα πασχίζουμε για τη βέλτιστη διαχείριση του φυσικού πόρου - του νερού- και για την άρτια λειτουργία των δικτύων και εγκαταστάσεων. Μια προσέγγιση τεχνική αλλά και ανθρώπινη για όλες αυτές τις εργατοώρες που έχουμε επενδύσει στην Εταιρεία μας και για τους φόβους μας από την επερχόμενη κατάσταση. Είμαστε εμείς που μαζί με όλους τους πολίτες αποτρέψαμε μέχρι σήμερα το ξεπούλημα της ΕΥΔΑΠ από τις προηγούμενες κυβερνήσεις.

Η εμπειρία και η τεχνογνωσία του ανθρώπινου δυναμικού της ΕΥΔΑΠ ΑΕ σε πολύπλοκα έργα ύδρευσης και αποχέτευσης είναι εγγύηση για περαιτέρω εκσυγχρονισμό της εταιρείας με αναπτυξιακές δράσεις που θα την κατατάξουν ηγέτιδα στο χώρο της στην Ευρώπη. Δράσεις που θα έχουν ταυτόχρονα και **κοινωνικό χαρακτήρα** και θα αφορούν την εξασφάλιση πόσιμου νερού και τη δημιουργία βέλτιστων συνθηκών υγιεινής σε περιοχές που παρουσιάζουν προβλήματα σε βασικές υποδομές.

Σε αυτή την κατεύθυνση, όλοι εμείς θα συνεχίσουμε να συμβάλλουμε αποτελεσματικά στη βελτιστοποίηση των παρεχόμενων υπηρεσιών προς τους καταναλωτές, ώστε **να παραμείνει η ΕΥΔΑΠ μια Εταιρεία με κοινωνικό πρόσωπο, οικονομικά αυτοδύναμη με αναπτυξιακές πρωτοβουλίες και δράσεις**.

Συνεχίζουμε την ενημέρωση όλων των φορέων, καταναλωτών και ΜΜΕ και ευελπιστούμε το δυναμικό ρεύμα αντίστασης που έχει δημιουργηθεί να αποτρέψει και πάλι το επερχόμενο ξεπούλημα του πολύτιμου φυσικού πόρου, μέσω της ιδιωτικοποίησης της ΕΥΔΑΠ, δεδομένου ότι ο Πρωθυπουργός αναφέρθηκε στη ΔΕΘ σε στρατηγικό επενδυτή, δηλαδή στην πώληση του νερού, γεγονός που **πρέπει οπωσδήποτε να αποτραπεί**.

ΕΤΣΙ ΘΑ ΜΠΟΡΕΙ Ο ΠΟΛΙΤΗΣ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΝΑ ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΕΙ

ΤΟ ΒΕΛΤΙΣΤΟ ΑΓΑΘΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

- ΤΟ ΝΕΡΟ -

ΣΕ ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΜΕ ΕΠΑΡΚΕΙΑ ΚΑΙ ΣΕ ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ